

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători –Covalenco Elena, Diaconu Iurie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpata, Berezeni Olena și avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatei, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, în cauza penală privind-o pe

Berezeni Olena Victor, născută la 20 aprilie 1994, originară din R. Ucraina reg. Herson s. Golaia Pristani, fără loc permanent de trai

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 22.06.2012-20.12.2013
2. *instanța de apel:* 07.04.2014-11.11.2014
3. *instanța de recurs:* 19.02.2015 - 18.03.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica din 20 decembrie 2013, Berezeni Olena Victor, a fost condamnată în baza:

- art. 186 alin. (5) Cod penal, la 7 ani închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 349 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1-4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă - 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin sentința menționată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 februarie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Conform art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Glodeni din 20 decembrie 2011, sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 3.000 lei, a fost dispus de a fi executată de sine stătător.

Au fost admise în principiu pretențiile materiale și morale înaintate de către părțile vătămate, Cojocari Elena, Bernic Irina, Mîrleanu Zinainda și Manu Matias

față de Berezeni Olena, urmînd a fi stabilit cuantumul acestor pretenții în procedura civilă contencioasă.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Cunițaia Iuliana, care nu contestă hotărîrile judecătorești.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Berezeni O., la 14 decembrie 2010, în prima jumătate a zilei, aflîndu-se în casa lui Ursu Ala, situată în s. Recea, r-nul Rîșcani, avînd scop de profit, pe ascuns, din dulap, a sustras și însușit bani în sumă de 5.300 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă.

Prin acțiunile sale, Berezeni O. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot ea, la 19 octombrie 2011, în jurul orei 16.30, acționînd cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul nr. 15 din str. Muncești, 162, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns bani în sumă de 12.000 lei, pe care i-a însușit și cu care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate, Cernea Vasile, daună materială considerabilă.

La fel, Berezeni O., la 15 martie 2012, în jurul orei 22.00, aflîndu-se în ap. 79 de pe str. Cetatea Albă nr. 3, mun. Chișinău, a sustras pe ascuns o rochie în valoare de 500 lei, un palton în valoare de 800 lei, un inel din aur în valoare de 800 lei, un inel din aur în valoare de 400 lei, un telefon mobil „Nokia N97”, în valoare de 4.000 lei, bani în valoare de 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM, constituiau 6.152 lei, bani în sumă de 300 lei moldovenești, ce aparțineau lui Bernic Irina, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate daună considerabilă în valoare totală 14.137 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, a comis *furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în domiciliu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.*

De asemenea, Berezeni O., în una din zilele de la sfârșitul lunii decembrie a anului 2011, aflîndu-se la domiciliul lui Vozovicov Alexandru, situat pe str. Cahul nr. 16, ap. 10, mun. Chișinău, unde urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a sustras din locuința sus indicată, telefonul mobil de model „Nokia 6233” cu nr. IMEI- 359727006417559, estimat la prețul de 1.200 lei, după care a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială considerabilă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Ulterior, Berezeni O., urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, la 18 februarie 2012, ora nestabilită, aflîndu-se în s. Fundul Galbenei, r-nul Hîncești, în vizită la Cojocari Elena, avînd acces liber, a sustras pe ascuns 620 lei, 700 dolari SUA, echivalentul a 8.288 lei moldovenești, și două telefoane mobile de model "NOKIA" și "SAMSUNG", costul fiecăruia fiind de 400 lei,

cauzându-i lui Cojocari E. daună în proporții considerabile în valoare totală de 9.708 lei.

Prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot ea, la 27 aprilie 2012, în jurul orei 03.20, aflându-se în curtea localului „Stuhărie”, amplasat pe str. Măria Dragan, 28 mun. Chișinău, acționând intenționat, în urma relațiilor reciproc ostile apărute spontan cu Mîrleanu Zinaida, i-a aplicat cu piciorul o lovitură peste piciorul stâng al acesteia, cauzându-i vătămări corporale medii, confirmate prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 1204/D din 25 mai 2012.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, *adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

Tot ea, la 02 mai 2012, în jurul orei 02.00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cunițcaia Iuliana, în timp ce se aflau în apartamentului nr. 4 de pe bd. Mircea cel Bătrîn nr. 21, mun. Chișinău, ce aparține lui Manu Matias, au sustras pe ascuns bani în sumă de 600 lei, 1.600 euro, care conform cursului oficial al BNM constituiau 24.896 lei, 500 lei românești care conform cursului oficial al BNM constituiau 1.775 lei moldovenești, telefonul mobil de model „iPhone” cu nr. de IMEI: 012543000653183, la prețul de 800 euro, care conform cursului oficial a BNM din acea zi constituia 12.448 lei, în care activa cartela SIM cu nr. + 40732879108, la prețul de 70 lei și o cameră video de model „Sony” la prețul de 1.200 euro, care conform cursului oficial al BNM constituiau 18.648 lei, după ce cu bunurile materiale sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate, Manu M., prejudiciu în sumă totală de 58.389 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

La 25.09.2012, ora 13.30, tot Berezeni O., fiind în or. Hîncești, str. Chișinăului 7, în incinta sediului Judecătoriei Hîncești și fiind învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în scopul sistării activității și schimbării situației în interesul personal a amenințat-o cu vătămarea integrității corporale pe Brăila Natalia, care participa în calitate de procuror pe cauza penală de învinuire a inculpatei, Berezeni Olena.

Acțiunile acesteia, fiind încadrate juridic în temeiul art. 349 alin. (1) Cod penal, *amenințarea cu vătămarea integrității corporale și a sănătății a persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu, și schimbării caracterului situației în interesul personal.*

La data de 28 noiembrie 2013, procurorul Tatiana Timofti-Rusanovscaia, în ședința judiciară a înaintat ordonanța privind modificarea acuzării în sensul

agravării ei, prin care s-a dispus modificarea învinuirii inculpatei Berezeni O., în ședința de judecată în sensul agravării, învinuind-o de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari*; art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății*; art. 349 alin. (1) Cod penal, *amenințarea cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata, Berezeni O., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță la judecarea cauzei nu a admis împăcarea cu partea vătămată, Vozovicov A., care a depus cerere de împăcare. Mai indică că, părțile vătămate Manu M., Bernic I., Cojocari E., atît la urmărirea penală, cît și în prima instanță au dat declarații false referitor la faptul sustragerii bunurilor de către Berezeni O., iar instanța de judecată nu a apreciat obiectiv probele pe episoadele menționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, a fost admis parțial apelul declarat, casată parțial sentința în privința lui Berezeni O. și adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Berezeni O., în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul sustragerii de la partea vătămată Vozovicov Alexandru, pe motivul împăcării părților.

A fost recunoscută vinovată și condamnată Berezeni O., în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1-4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsă - 7 ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 februarie 2012, stabilindu-i definitiv lui Berezeni O., pedeapsă – 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata, Berezeni O., a săvârșit infracțiunile imputate, împrejurări constatate din totalitatea de probe administrate la urmărirea penală, verificate de instanța de fond și apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

5.1 Referitor la episodul privind sustragerea bunurilor de la Ursu Ala, instanța de apel a menționat că, vina inculpatei, Berezeni O., este confirmată prin declarațiile date în cadrul primei instanțe de către partea vătămată, Ursu A., martorii Ursu V.,

Pleşca (Ursu) C., precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 decembrie din 14 decembrie 2010 (f.d. 5 v. 7).

5.2 În privința episodului de sustragere a bunurilor de la Cernea Vasile, instanța de apel a considerat că, vina inculpatei, Berezeni O., se confirmă prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către partea vătămată, Cernea V., declarațiile date în prima instanță de către martorii Ciuprin A., Postolachi T., Surdu C., precum și procesul-verbal de confruntare din 20 decembrie 2010, între Berezeni O. și Cernea V. (f.d. 33 v. 1).

5.3 Cu privire la episodul de sustragere a bunurilor de la Bernic Irina, instanța de apel a statuat că, vina inculpatei, Berezeni O., s-a dovedit prin declarațiile date în cadrul primei instanțe de către partea vătămată, Bernic I. și martorul Druță N., care nu au fost schimbate pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, care coroborează cu celelalte probe, astfel fiind considerate ca veridice, concludente și pertinente. Din considerentele menționate, instanța de apel, a apreciat ca nefondate argumentele din apel ale inculpatei, Berezeni O., precum că bunurile au fost transmise ei de către Bernic I., pentru folosință temporară, iar deoarece nu le-a restituit, ultima a calomniat-o că a sustras banii pentru a o pedepsi.

5.4 La episodul privind sustragerea bunurilor de la Cojocari Elena, instanța de apel a considerat că vina inculpatei, Berezeni O., este dovedită prin declarațiile date în instanța de fond de către partea vătămată, Cojocari E., martorul Cojocari D., precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 februarie 2012 (f.d. 9, v. 5). La acest capitol, instanța de apel a relevat că declarațiile părții vătămate, au fost neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond și coroborează cu celelalte probe, fiind considerate ca veridice. În privința argumentelor din apel a inculpatei, precum că partea vătămată, Cojocari E., a calomniat-o din motiv că concubinul ei a încercat s-o abuzeze sexual, cu scopul de a-l absolvi de răspundere penală, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și lipsite de suport probator și se combat prin probele enunțate, care sunt concludente și pertinente.

5.5 Referitor la episodul privind vătămarea medie a integrității corporale lui Mîrleanu Z., instanța de apel a menționat că, vina inculpatei se confirmă prin declarațiile date în cadrul primei instanțe de către partea vătămată, Mîrleanu Z., martorul, Podlisnic V., precum și materialele cauzei: plîngerea lui Mîrleanu Z. din 05 mai 2012 (f.d. 192 v. 2); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 aprilie 2012 (f.d. 196-198 v. 2); raportul de expertiză medico-legală nr. 1204/D din 25 mai 2012 (f.d. 127-128 v.2); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 05 iunie 2012 (f.d. 221-222 v. 2); procesul-verbal de confruntare din 05 iunie 2012, între Mîrleanu Z. și Berezeni O. (f.d. 232-234 v. 2).

5.6 În privința episodului de amenințare cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu și schimbării caracterului situației în interesul personal, instanța de apel a statuat că, vina inculpatei se dovedește prin declarațiile date în prima instanță de către partea vătămată, Brăilă N., martorii Cojocari E., Socol V., Erhan A., precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 octombrie 2012 (f.d. 5-7, v. 6).

5.7 Cu privire la episodul de sustragere a bunurilor de la Manu Matias, instanța de apel a considerat că vina inculpatei, Berezeni O., se dovedește prin declarațiile date în prima instanță de către partea vătămată, Manu M., martorul Zgîrcu (Plăcintă) I., precum și de lucrările dosarului: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.05.2012 (f.d. 6-9, vol. 2); raportului de expertiză dactiloscopică nr. 98 din 15.05.2012 (f.d. 14-15, vol. 2); ordonanța și procesul - verbal de ridicare din 03.05.2012 (f.d. 32-33 vol. 2); procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.05.2012 (f.d. 34, vol. 2); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 30.05.2013 (f.d. 35, vol. 2); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 04.05.2012 (f.d. 36-38, vol. 2); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.05.2012 (f.d. 39, vol. 2); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 28.05.2012 (f.d. 40, vol. 2); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 04.05.2012 (f.d. 41-42, vol. 2); procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.05.2012 (f.d. 43-44, vol. 2); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 28.05.2012 (f.d. 45, vol. 2); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 23.05.2012 (f.d. 46-47, vol. 2); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 23.05.2013 (f.d. 52-53, vol. 2); procesul-verbal de confruntare efectuat între partea vătămată Manu M. și Cunițaia Iu. din 23.05.2012 (f. d. 99-101, vol. 2). Instanța de apel a apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate, Manu M., deoarece au fost consecvente în cadrul urmăririi penale și instanței de fond și care coroborează cu celelalte probe. Prin urmare, de către instanța de apel, au fost considerate neîntemeiate argumentele din apel ale inculpatei, Berezeni O., precum că partea vătămată Manu M. a mințit, deoarece se combat prin cumulul de probe enunțat.

5.8 La episodul privind sustragerea bunurilor de la Vozovicov A., instanța de apel a statuat că, vina inculpatei se confirmă prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către partea vătămată, Vozovicov A., declarațiile martorilor Corșunov V., Cherdivară I., Galașan V. și de materialele dosarului: procesul-verbal de confruntare din 27.06.2012 (f.d. 95-98, vol. 4); procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere după fotografie, din 07.03.2012 (f.d. 31-32, vol. 4); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a obiectelor, din 26.06.2012 (f.d. 33-35, vol. 4); procesul-verbal de ridicare a obiectelor (telefonul mobil de model „Nokia 6233”) din 26.06.2012 (f.d. 62-63, vol. 4); procesul-verbal de examinare a obiectelor (telefonul mobil de model „Nokia 6233”) din 26.06.2012; ordonanța privind recunoașterea și anexarea ca corp delict la materialele cauzei, din 26.06.2012 (f. d. 64-65 vol. 4).

Instanța de apel a remarcat că, partea vătămată, Vozovicov A., în instanța de fond a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal pe acest episod în legătură cu împăcarea părților, deoarece careva pretenții față de inculpata, Berezeni O., nu mai are (f.d. 176 vol. 1), însă prima instanță a respins această cerere fiindcă nu poate fi încetată cauza pe acest episod, deoarece cauzele penale în privința inculpatei, Berezeni O., au fost conexe. În acest sens, instanța de apel a considerat că prevederile art. 109 Cod penal, urmează a fi aplicate, deoarece la data săvârșirii infracțiunii, inculpata era minoră și în instanța de fond, partea vătămată, Vozovicov A., a cerut împăcarea, iar prin conexarea cauzelor penale i-a fost încălcat dreptul

inculpatei de a avea posibilitate de a se împăca cu partea vătămată. Astfel, în opinia instanței de apel, sînt nefondate concluziile primei instanțe privind respingerea cererii de împăcare pe acest episod.

Prin urmare, din motivul încetării procesului penal pe episodul sustragerii de la partea vătămată, Voznicov A., căruia i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 1.200 lei, instanța de apel a conchis că, acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții mari, în sumă de totală de 99.534 lei.

Soluționînd chestiunea cu privire la stabilirea pedepsei inculpatei, Berezeni O., instanța de apel a statuat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia despre corectarea și reeducarea acesteia ca fiind posibilă doar cu aplicarea pedepsei cu închisoare, în limita sancțiunilor prevăzute pentru infracțiunile săvârșite.

Totodată, la stabilirea pedepsei în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și pentru concurs de infracțiuni, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de apel, ținînd cont de personalitatea inculpatei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este din categoria celor grave, de circumstanțele atenuante - comiterea infracțiunilor (5 din 8 episoade) în timpul minoratului, condițiile de trai ale inculpatei și faptul că la o vîrstă fragedă a fost educată în afara familiei, de lipsa circumstanțelor agravante, de lipsa recidivei, dat fiind faptul că anterior a fost condamnată, fiind minoră, de faptul prezenței prejudiciului material, de consecințele infracțiunilor comise, a numit inculpatei o pedeapsă sub formă de închisoare, în limita sancțiunii prevăzute de lege. Circumstanța agravantă - comiterea infracțiunii de o persoană care anterior a comis infracțiuni, instanța de apel a considerat că, urmează a fi exclusă din învinuire, deoarece potrivit rechizitoriului, careva circumstanțe agravante nu au fost indicate.

Argumentele inculpatei privind posibilitatea numirii unei pedepse fără privare de libertate, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, fiindcă în speța dată, normele legale nu permit stabilirea inculpatei unei alte pedepse decît cea cu închisoarea, iar prevederile art. 90 Cod penal, la fel nu sunt aplicabile, deoarece infracțiunile au fost comise de inculpată în termen de probă stabilit anterior, fapt ce condiționează aplicarea art. 85 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatei, Berezeni O., prin care solicită casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile inculpatei să fie recalificate din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal, în prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal.

În susținerea poziției sale, recurentul a invocat că:

- în opinia sa, fapta inculpatei, Berezeni O., pe episodul privind sustragerea bunurilor de la partea vătămată, Manu M., urmează a fi recalificată din art. 186 alin. (4), în baza art. 186 alin. (2) Cod penal;

- din declarațiile inculpatelor, părții vătămate, martorului audiat, precum și de materialele cauzei penale pe episodul sus menționat, circumstanțele expuse de partea vătămată, Manu M., se adevăresc parțial, confirmîndu-se doar prejudiciul

material cauzat în sumă de 46.750 lei, ceea ce conform art. 126 Cod penal se apreciază ca daună considerabilă;

- reieșind din faptul că inculpata, Cunițaia Iu. a încheiat acord de împăcare cu partea vătămată, Manu M., prin care se dovedește faptul că aceasta a sustras mobilul „iPhone” și jumătate din suma de 1600 de euro, și anume 800 euro, rezultă că inculpata Berezeni O., i-a cauzat părții vătămate prejudiciu de 1600 euro în total, adică echivalentul a 24.896 lei, ceea ce potrivit art. 126 Cod penal, constituie o pagubă considerabilă.

6.2 Inculpata, Berezeni O., prin care a solicitat restabilirea termenului de atac a hotărîrii instanței de apel, de a lua în considerație toate circumstanțele cauzei și a-i stabili o pedeapsă cât de posibil aproape de limita minimă prevăzută de lege.

În motivarea recursului său a invocat că:

- instanța de apel a judecat cauza, fără a intra în esența tuturor circumstanțelor prezente în speță, pe fiecare episod în parte, fără a ține cont de probele și argumentele apărării, fiind admise și erori procesuale;

- în hotărîrile judecătorești sînt divergențe în sumele prejudiciilor materiale, care influențează calificarea infracțiunilor și respectiv a termenului pedepsei;

- neîntemeiat s-a ținut cont de antecedentele penale, deoarece acestea au fost săvîrșite în perioada minoratului;

- instanța de apel nu a ținut cont de divergențele dintre declarațiile părților vătămate și a martorilor, ceea ce rezultă că o bună parte sînt mincinoase;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost efectuate confruntări, precum și în cadrul urmăririi penale;

- nu au fost audiați martorii apărării, ce au fost solicitați de a fi audiați și nu s-a ținut cont de vîrsta inculpatei, de condițiile de viață, de faptul că a crescut fără părinți.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatei, Berezeni O., solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, deoarece criticile formulate în recurs nu conțin indicii unor erori de drept și nu este motivat sub aspectul cerințelor stipulate în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, iar argumentele invocate au fost examinate în instanța de apel, care s-a expus asupra încadrării acțiunilor lui Berezeni O. și stabilirii măsurii de pedeapsă.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către inculpata, Berezeni O.

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpata fiind în drept să declare recurs ordinar, atît în latura penală, cît și în cea civilă.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Așadar, în prezenta speță Colegiul reține că, prin scrisoarea de însoțire a Curții de Apel Chișinău, copia deciziei motivate a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, tradusă în limba rusă, i-a fost expediată inculpatei, Berezeni O., la data de 29 ianuarie 2015 (f.d. 116 v. 9). Totodată, inculpata, în conținutul recursului său, menționează că a primit hotărârea contestată în ianuarie 2015 (f.d. 134 v. 9). Deoarece la materialele cauzei lipsesc date concrete despre faptul, la ce dată i-a fost înmănată inculpatei, Berezeni O., copia tradusă în limba rusă, a hotărârii instanței de apel, iar inculpata confirmă că a primit-o în luna ianuarie 2015, solicitând și repunerea în termen, Colegiul penal va considera ca fiind înmănată la data de 31 ianuarie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, inculpata a declarat recurs ordinar la 16 martie 2015, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei oficiului poștal aplicată pe plic (f.d. 135 v. 9).

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal constată că, luând în considerație faptul stabilirii datei depunerii recursului ordinar de către inculpata, Berezeni O., la 31 ianuarie 2015, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 02 martie 2015.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către inculpata, Berezeni O., a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatei, Berezeni O.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală se reține că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate de norma dată.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului, însă, recurentul în recursul declarat nu a invocat careva temeiuri specificate în art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, din conținutul recursului, Colegiul atestă că, autorul recursului își expune dezacordul cu calificarea infracțiunii imputate inculpatei, Berezeni O., solicitând recalificarea acțiunilor acesteia, din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal, în cele ale art. 186 alin. (2) Cod penal. Astfel, Colegiul penal, întrevode semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Deci, instanța de recurs va supune analizei hotărârii contestate sub aspectul incidenței temeiului pentru recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs reține din textul recursului că, apărătorul critică parțial decizia contestată și anume încadrarea juridică a faptelor inculpatei, Berezeni O., în ce privește episodul de sustragere a bunurilor de la partea vătămată, Manu M., considerînd că acestuia i-a fost cauzată daună materială considerabilă, de către inculpata, Berezeni O., acțiuni ce urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) Cod penal. În rest, condamnarea pentru celelalte episoade și infracțiuni imputate inculpatei, apărătorul acesteia nu le contestă din care considerente, Colegiul nu se va expune asupra lor și respectiv obiectul discuției în cadrul examinării recursului, va constitui quantumul daunei materiale cauzate părții vătămate, Manu M. și reflectarea acesteia asupra încadrării juridice a infracțiunii de sustragere a bunurilor altei persoane, prevăzute de art. 186 Cod penal.

La prezența temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs remarcă că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Așadar, avînd în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept la care se referă recurentul, Colegiul, verificînd materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatei, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și,

totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpata, Berezeni O., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal și anume, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită în proporții mari.*

Potrivit materialelor dosarului, la judecarea cauzei penale, în prima instanță, partea acuzării și-a modificat învinuirea în privința inculpatei, Berezeni O., în sensul agravării, aceasta fiind învinuită de comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv și a celei prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și anume că, a sustras bunuri pe ascuns de la alte persoane, în sumă totală de 100.734 lei, respectiv fiind și condamnată în baza normei sus menționate pentru furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții deosebit de mari.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă că, prin hotărârea instanței de apel, a fost încetat procesul penal în privința inculpatei, Berezeni O., pe episodul sustragerii bunurilor de la partea vătămată, Vozovicov A., deoarece a fost admisă împăcarea părților, conform art. 109 Cod penal, respectiv suma de 1.200 lei, ca daună cauzată pe acest episod, a decăzut din învinuirea înaintată și respectiv dauna cauzată prin infracțiunile de furt fiind în sumă totală de 99.534 lei, ceea ce potrivit art. 126 Cod penal, constituie proporții mari, în consecință fiind recalificate acțiunile inculpatei în baza art. 186 alin. (4) Cod penal.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatei în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționat în pct. 5 al prezentei decizii, iar referitor la episodul sustragerii de bunuri de la partea vătămată Manu M. și quantumul daunei materiale cauzate acestuia, este menționat în pct. 5.7 al prezentei decizii.

Conform art. 126 alin. (1) Cod penal, *se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.*

Argumentul recurentului precum că, prejudiciul cauzat părții vătămate, Manu M., urmează a fi divizat, pentru că inculpata, Cunițcaia Iu., a încheiat cu partea vătămată acord de împăcare, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece sustragerea pe ascuns a bunurilor de la partea vătămată, Manu M., a fost săvârșită în coautorat de către inculpatele Berezeni O. și Cunițcaia Iu., cauzându-i prejudiciu material în sumă totală de 58.389 lei, nu însă mai multe prejudicii în sume divizate pentru fiecare inculpată. De menționat e și acel fapt că, deși inculpata, Cunițcaia Iu., a încheiat acord de împăcare cu partea vătămată, Manu M., prima instanță nu a admis împăcarea părților pe acest episod, deoarece nu se întrunesc condițiile stipulate la art. 109 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs menționează că inculpata, Cunițaia O., a fost condamnată pentru – furt, săvârșit în proporții mari, în mai multe episoade, de la 5 părți vătămate, prin urmare chiar și în varianta propusă de recurent privind excluderea a jumătate din suma totală a prejudiciului material cauzat părții vătămate, Manu M., oricum dauna va constitui proporții mari, dar nu considerabilă, precum indică apărătorul. Astfel, alegațiile recurentului invocate în acest sens, instanța de recurs, le consideră irelevante la încadrarea juridică a faptelor imputate inculpatei, Berezeni O.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a erorii de drept invocată și prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs consideră că, argumentele invocate de avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatei, Berezeni O., sînt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, în cauza penală privind-o pe **Berezeni Olena Victor**, de către inculpată, ca fiind declarat peste termen și de către avocatul, Chiriac Cristin, în numele inculpatei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 08 aprilie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie